

МИНИСТЕРСТВО НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

104. основно училище "Захари Стоянов" – гр. София

УТВЪРЖДАВАМ!

Директор

К. Величова

ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ВЪВЕЖДАНЕ НА ЗАЩИТНА МРЕЖА ЗА СПРАВЯНЕ С УЧИЛИЩНИЯ ТОРМОЗ МЕЖДУ УЧЕНИЦИТЕ

I. Задължения на персонала

1. Училищен координационен съвет

- > Планира, проследява и координира дейностите за справяне с тормоза на ниво училище.
- > Обобщава предложенията на класовете и изготвя общоучилищни ценности, правила и последици.
- > Обсъжда и приема процедурите за докладване, регистриране и проследяване на случаите на тормоз.
- > Прави мотивирани предложения до директора с цел подобряване на работата.
- > Подпомага класните ръководители с материали или консултации със специалисти, съдейства за организиране на периодични обучения на учителите по темата за насилието.

2. Класни ръководители

- > В началото на годината провеждат занятия в часа на класа, посветени на тормоза и насилието.
- > С помощта на учениците приемат ценности, правила и последици при прояви на насилие.
- > Постерите с приетите ценности, правила и последици се поставят на видно място в класната стая.

- > Запознават учениците с процедурата за съобщаване на случаи на тормоз.
- > Реагират при всеки опит за насилие над ученик в клас, съгласно утвърдените процедури и приетите правила и последици.
- > За всеки инцидент или проява на насилие попълват регистър, който предават на УКС.
- > Участват в работата на екипа, сформиран по конкретен случай на ученик от класа им.
- > Провеждат периодично превантивни занятия по проблемите на тормоза, като могат да привличат различни специалисти, напр. от Центъра за превенция на насилието, МКБППМН и др.
- > Информират учениците за Националната телефонна линия за деца 116 111.
- > Информират родителите за дейностите по механизма, както и за приетите правила и процедури.
- > Съдействат за включването им в дейностите на ниво училище.

3. Учители, които не са класни ръководители

- > Включват темата за насилието в учебни единици, при които това е възможно.
- > Поощряват и развиват съвместното учене, както и поведение на сътрудничество и взаимопомощ.
- > Познават и използват установената система за информиране и съобщаване за случаи на тормоз над ученици.
- > Познават правилата и последициите на класа, прилагат ги и изискват от учениците да ги прилагат.

4. Дежурни учители

- > Спазват стриктно утвърдения от директора график за дежурство, следейки рисковите зони, в които е възможна появата на насилие и тормоз.
- > Реагират според утвърдените процедури в ситуации на насилие по време на дежурството им.
- > Оказват съдействие на колеги при установени от тях нарушения на ученици и докладват на УКС, като попълват протокол, отразяващ инцидента.

5. Помощен персонал

- > Полагат грижи за предотвратяване на насилнически действия в училищните помещения, за които отговарят.
- > Познават основните принципи на действие и ги прилагат - правила, последици, протокол за реагиране на насилие.
- > Не допускат прояви на насилие и съобщават за тях на класен ръководител, заместник-директор, директор.

II. Процедура за информиране и съобщаване на случаи.

Училището има изградена стратегия в случаите на тормоз между деца.

Ниво на тормоз	Отговор на училището
Ниско нарушаване на правилата	Прекратяване – изтъкване на нарушеното правило – налагане на съответната последица
Повтаряне на едни и същи нарушения на правилата	Регистриране на провагата в регистъра - възстановяване на щетата, преценява се дали е необходимо да се разговаря с родителите
Сериозно – злоупотреба със сила, както и при екстремни ситуации, в които съществува опасност за живота и здравето, телесния интегритет, както на детето-жертва, така и на детето-извършител.	Насочване към местната комисия за МППМН и полицията, ОЗД и община по силата на координационния механизъм: Протокол за тормоз – среща с родителите - възстановяване на щетата – включване на учениците в допълнителни програми

☐☐☐ Дете, жертва на тормоз - уведомява класния ръководител устно, който описва ситуацията в регистъра.

☐☐ Дете, упражнило тормоз - уведомява класния ръководител устно, който описва ситуацията, изпълнява указанията на УКС за предотвратяване на тормоза.

☐☐☐ Деца, които помагат и подкрепят тормоза - уведомяват класния ръководител устно, който описва ситуацията.

☐☐☐ Дете-наблюдател- уведомява класния ръководител устно, който вписва ситуацията и уведомява УКС.

Всеки класен ръководител може да договори с учениците си от класа и други форми и начини за съобщаване на случаи на тормоз в класа.

Всеки учител и служител, наблюдавал ситуация на насилие между деца, е длъжен да информира УКС

III. Процедури за регистриране, докладване и разглеждане на случаи на насилие и тормоз сред учениците.

Задължение на всеки учител е да се намеси, за да прекрати ситуация на тормоз, на която е станал свидетел.

1. Всяка ситуация на тормоз трябва да бъде регистрирана и описана в единен регистър на училището от учителя, който я е наблюдавал.

2. Действия в случаи на инцидент, който поставя в риск или уврежда живота и/или здравето на ученик.

Учителят или служителят действат в следната последователност:

- > извеждат пострадалото дете от опасната зона и оказват долекарска помощ;
- > при непосредствена опасност за живота на пострадалото дете се обаждат на телефон 112;
- > уведомяват веднага училищното ръководство и УКС, които уведомяват класния ръководител, който от своя страна уведомява родителите/настойниците на детето;
- > описват ситуацията писмено в регистъра.

3. Действия при установяване, че дете е жертва на насилие или е в риск от такова.

- > Всеки служител на когото стане известно, че дете в риск се нуждае от закрила, следва незабавно да уведоми класния ръководител, който от своя страна уведомява училищното ръководство и родителите / настойниците на детето;
- > Учителят описва ситуацията писмено в регистъра.
- > След проверка на случая директорът свиква УКС, който подава сигнал до Отдел „Закрила на детето“.
- > УКС изготвя индивидуална работна програма с ясно разписани функции и дейности на екип от педагогически съветник/психолог, класен ръководител и родител.

4. Действия при установяване, че дете е упражнило тормоз.

- > Ситуацията се регистрира в единния регистър;
- > Класният ръководител уведомява и свиква среща с родителите;
- > Свиква се УКС;
- > УКС уведомява МКБППМН, Полицията и отдел „Закрила на детето“;
- > УКС изготвя индивидуална работна програма с ясно разписани функции и дейности с цел намаляване на агресията у детето.

IV. Мерки при кризисни ситуации

1. Комисията заседава най-малко един-два пъти в учебен срок и обсъжда изпълнението на плана, както и резултати от дейността си.
2. При наличие на писмен или устен сигнал, комисията се събира в рамките на 24 часа.
3. При възникване на кризисната ситуация веднага се уведомява Директора на училището. В рамките на един час се подава сигнал в РИО, Отдел „Закрила на детето“ и полицията (детска педагогическа стая).
4. При възникване на кризисна ситуация или получен сигнал за ученик, жертва или в риск от насилие, комисията съставя индивидуален план за кризисна интервенция.

Председател:

Наталия Билковска

МИНИСТЕРСТВО НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

104. основно училище "Захари Стоянов" – гр. София

УТВЪРЖДАВАМ!

Директор:

/К. Везинова/

СИСТЕМА ЗА ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ МЕЖДУ УЧИТЕЛИ, УЧЕНИЦИ, РОДИТЕЛИ И МЕДИЦИНСКИ ЛИЦА

I. ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ МЕЖДУ УЧИТЕЛИ, УЧЕНИЦИ, РОДИТЕЛИ И МЕДИЦИНСКИ ЛИЦА

1. Всеки родител предоставя на класните ръководители в началото на учебната година /или при промяна/ информация за личния лекар на детето си- име, адрес на практиката, телефонен номер, име и тел.номер на заместващия лекар. Класните ръководители вписват данните за личния лекар в дневника на паралелката.
2. В началото на всяка учебна година родителите предоставят на медицинското лице в училище талон за проведен медицински преглед за актуалното здравно състояние на ученика.
3. Учениците или техните родители уведомяват класните ръководители и учителите за възникнал здравословен проблем още в деня на посещение на личния лекар.
4. Медицинските бележки, издадени от личния лекар на ученика, задължително да имат амбулаторен номер, диагноза с посочен код на заболяването и подпис на родител. Ако не съдържат едно от посочените неща, класният ръководител се свързва с личния лекар на детето и родителя, с цел установяване на достоверността на документа.

5. При инцидент с ученици, при който е възникнала нужда от медицинска помощ, първо се търси съдействието на медицинското лице в училище, а при отсъствие на мед. лице- да се търси личен лекар или „Спешна помощ“. Едновременно с това да се информират и родителите на детето.

6. През учебната година да се проведат здравни беседи от медицинско лице, включително и от лични лекари на ученици по теми, съобразени с възрастовите особености на децата и потребностите им.

7. През учебната година да се проведе поне едно практическо обучение за действията на учители и ученици и мед. лице при възникване на екстремна ситуация, изискваща оказване на помощ на пострадал и намесата на лекар.

8. Класните ръководители да планират за часа на класа поне една беседа за случаите, при които се използва телефон 112 за бърза реакция при необходимост в спешна ситуация.

II. СЛУЧАИ, В КОИТО УЧИТЕЛИТЕ ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ТРЯБВА ДА ПОТЪРСЯТ МЕДИЦИНСКО ЛИЦЕ:

1. При видимо неразположение на ученика в училище по време на учебен час или междучасие, независимо дали детето има конкретни оплаквания или търси помощ от учителя.

2. При инцидент с дете.

3. Ако дете е станало жертва на насилие или свидетел на насилие.

4. Ако забележи някакво отклонение от обичайното поведение на детето или необичайно поведение с агресивни прояви.

5. Ако детето често отсъства от училище с медицинска бележка.

Едновременно с това във всички случаи да се информират и родителите.

III. СЛУЧАИ, В КОИТО РОДИТЕЛИТЕ ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ТРЯБВА ДА ПОТЪРСЯТ УЧИТЕЛИТЕ НА УЧЕНИКА:

1. За да го информират за претърпян инцидент с детето.

2. За да информират за промяна в здравословното състояние на детето и необходимостта от продължително лечение.

3. При тежко инфекциозно заболяване на детето.

IV. СЛУЧАИ, В КОИТО УЧЕНИЦИТЕ ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ТРЯБВА ДА ПОТЪРСЯТ УЧИТЕЛИТЕ И ЛИЧНИТЕ СИ ЛЕКАРИ:

1. Ако не се почувства добре в училище или вкъщи.

2. Ако е станал жертва на насилие или свидетел на насилие.

3. Ако вкъщи е преживял насилие или е станал свидетел или жертва на насилие в семейството.

4. Ако има някакви оплаквания, които не са обичайни или някаква промяна във физическото развитие го притеснява.

5. Ако друго дете му е споделило, че е било жертва на насилие или не се чувства добре.

НАСТОЯЩИЯТ ДОКУМЕНТ ДА СЕ ДОВЕДЕ ДО ЗНАНИЕТА НА УЧИТЕЛИТЕ И УЧЕНИЦИТЕ В УЧИЛИЩЕ.